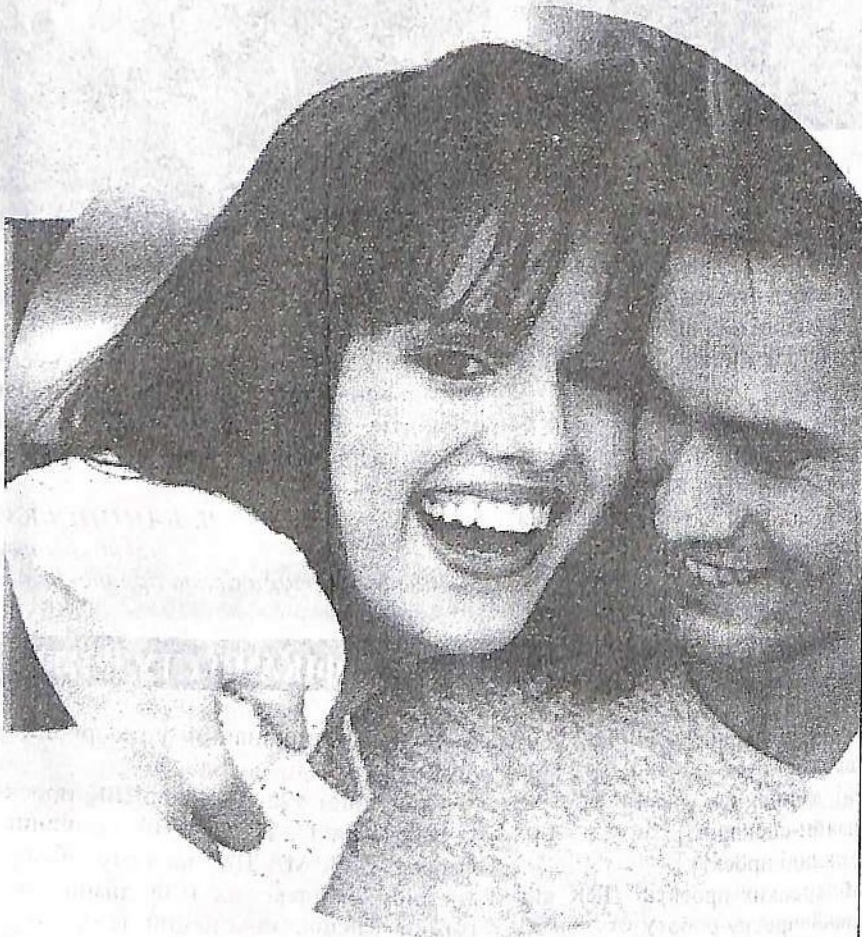

ВЕСНА ІДЕ, ВЕСНІ ДОРОГУ!

ТАНЕ сніг, з покрівель капас вода - це ВЕСНА... Пора, коли відроджується природа, час, коли оживають почуття. Життя знову набуває яскравих барв, все навколо дихає по-новому. Всі аромати весни - особливі, достатньо однієї прозорої краплини, щоб змінити світ, розбудити ваші мрії, надії...

**ЗІ СВЯТОМ 8 БЕРЕЗНЯ ВАС, ДОРОГІ ЖІНКИ, З СВЯТОМ ВЕСНИ І КРАСИ!
ВИ - НАШІ ЛЮБИ, ДОБРІ, НІЖНІ, КОХАНІ!**

ВДОХНОВИТЕЛЬНИЦЕ

Весна, прошу тебя, о, не спеши!
Ведь, не успев еще от дел отбиться,
Я где-то в глубине своей души
Вновь не смогу тобою насладиться.
Прелестница, ты вспомни прошлый год,
Как ты обидчиво и скромно пролетела.
Цветочным лепестком коснувшись вешних вод,
Ты не коснулась ни души моей, ни тела.
А знаешь ведь, как я тебя люблю,
И к года времени другому равнодушен!
Я лишь буяние твоих садов боготворю,
А сердце радуют лишь солнечные лужи.
Я не хочу, чтоб ты прошла как миг,
Чтоб струн души тончайших не коснулась.
Ты для меня - недостижимый пик,
Вершина, что любовью обернулась.
Ведь лишь с тобой так хочется любить,
И глубоко дышать, и небо видеть.
Я так хочу твой каждый миг испытать,
Чтоб искренне любить и ненавидеть.
О, если б знать, где родина твоя,
Чтоб вечно твоим духом упиваться...
Но, нет! Тогда тебе душа моя
Не сможет с новой силой удивляться.
Нет, ты живи и приходи ко мне,
Но так, что б чаще, или так, чтоб в пору.
И даже когда сплю - иди во сне,
С тобой мы покорим любые горы!
Но я тебя прошу, Весна, ты не спеши!
Ведь не успев еще от дел отбиться,
Я вновь всем естеством моей души
Твоей красотой могу не насладиться!

17. 02. 2000 г.

С. СЕМКА

В І Т А Є М О !

Восьмого марта в день чудесный
Глядим на вас во все глаза.
Как вы прекрасны, как прелестны!
Что можем мы еще сказать!?

Быть может, вам напомнить что ли,
Что вы желанны и нужны,
Мы вас хотим... (чего же боле?)
Поздравить с праздником ВЕСНЫ!

А. МИШИН, 1930 р.

ДИПЛОМ БАКАЛАВРА - ВЖЕ В РУКАХ

На архітектурному факультеті затверджується бакалаврат. Його випускники, одержавши усі основні знання з архітектури, зможуть піти в професійне життя. Невелика їх кількість (приблизно 13%) так і передбачає зробити, а решта, отримавши дипломи бакалавра та відповідну рекомендацію державних комісій та деканату, залишаться в університеті, щоб продовжити навчання, обравши шлях підготовки фахівця чи магістра.

Сьогодні на факультеті свято. 17 січня відбулася виставка випускних робіт бакалаврів. Дві державних екзамінаційних комісії разом влаштували загальний огляд.

ДЕК №2 очолює голова Держкомітету з питань містобудування, архітектури та житлової політики, заслужений архітектор України В. М. ГУСАКОВ, його заступники - начальник Головного управління житлово-громадського будівництва, кандидат архітектури, заслужений архітектор України Л. Х. МУЛЯР та колишній головний архітектор міста Києва, професор міжнародної академії архітектури Ю. І. ПІСКОВСЬКИЙ, в складі ДЕКу провідні архітектори, лауреати Державних премій, заслужені архітектори України Е. А. БІЛЬСЬКИЙ та В. М. ШАРАПОВ, а також завідувачі архітектурними кафедрами університету, професори, доктори та кандидати наук В. І. ЄЖОВ, Г. І. ЛА-

ВРИК, І. О. ФОМІН, В. З. ТКАЛЕНКО, В. О. ТИМОХІН.

Комісія такого високого рівня зробила критичну оцінку проектів і відібрала 17 студентських випускних робіт, які за одностайними висновками прийняті з відмінною оцінкою без захисту.

Теми випускних робіт вельми різноманітні, підібрані з врахуванням вимог сучасного життя. Всі з проектів являють собою архітектурні рішення громадських споруд різного призначення або житлових з розширеними

додатковими функціями, приміром, з вбудованими офісами, магазинами, приміщеннями додаткового обслуговування. Такі умови навчання бакалавра. Найліпші серед поданих робіт проекти релігійних мусульманських та християнських духовних центрів (ст. 54 гр. Т. ПЕТРОСЮК, МУНІР МОХАМАД АЛЬ ХАЙДЖІ, ст. 52 гр. КХАНБАЗ НЕЖАД СОРОУЖ, О. МУЗИЧЕНКО), адміністративний корпус річкового вокзалу (ст. 53 гр. А. СИМЕНКО), торговельний центр на Березняках (ст. 54 гр. Ю. НІВІНА), центр зайнятості населення (ст. 54 гр.

Н. ПАРФЕНЮК), бізнес-центр в Ірбіжі (ст. 54 гр. АЛЬ-САМХ ХАРУН) та багато інших.

Подані проекти свідчать про високий рівень професійної підготовки студентів, захопленість творчим процесом та любов до майбутньої діяльності. □

*Л. БАЧИНСЬКА,
заст. декана,*

доцент кафедри основ архітектури.

АКТУАЛЬНІ ПРОЕКТНІ ЗАВДАННЯ ДЛЯ КИЄВА, ВИСОКИЙ РІВЕНЬ КВАЛІФІКАЦІЇ СТУДЕНТІВ

Третій рік поспіль кафедра дизайну архітектурного середовища випускає бакалаврів архітектури та дизайну.

Цього року студентами захищалися проекти за різноманітною тематикою, запропонованою ГолоВАПу, а саме: художньо-конструкторська розробка об'єктів міського та інтер'єрного середовища, реконструкція та благоустрій промислових підприємств, планування та дизайн громадських і житлових комплексів.

Велике зацікавлення державної комісії викликав комплексний проект студентів Н. ТКАЧЕНКО, С. НАЗАРОКА, О. ЛЕПЕЦЬКОГО (керівник, доцент Н. М. ШЕБЕК) на тему: «Ви-

ставково-торговельний комплекс на Старокіївській горі, в якому чітко розроблені концепція, дизайн-програма та дизайн-сценарій різноманітних центрів у складі проекту.

З дизайнерських проектів ДЕКу відзначив бакалаврську роботу студентки О. ЧИХАЧОВОЇ (керівник, доцент Т. В. МАЛІК) на тему: «Дизайн внутрішнього середовища кафе-вареничної на Подолі у Києві», де застосовано прийом екоформування в архітектурному, дизайнерському рішеннях.

Цікавим виявився проект президентської стипендіатки В. ЩУРОВОЇ (керівник, ст. викл. Н. Ю. ЖИТКОВА) на тему: «Святооаннівська монастирська обитель у Квітучому провулку в

Києві», що виконаний у неоросійському стилі.

Особливої уваги надав ДЕКу проекту студента С. НОСКОВА (керівник, доцент Т. В. МАЛІК) на тему: «Спортивний комплекс на Володимирській горі в Києві», виконаний із застосуванням ламінованого скла за умовами міжнародного конкурсу, оголошеного фірмою «Дю Понд» США).

В цілому ДЕКу підтримав кафедру в її починанні виконувати актуальні для Києва проектні завдання, а також відзначив високий рівень кваліфікаційних робіт і професійної підготовленості студентів. □

*Т. МАЛІК, доцент кафедри
дизайну архітектурного середовища.*

архітектура 3 будівництво

ПРЕМІЇ, ДИПЛОМИ, ГРАМОТИ - АРХІТЕКТОРАМ!

ФОНД ІМ. А. ПЕРВОЗВАННОГО ВІДЗНАЧИВ

В минулому 1999 році випускники 64-ї групи архітектурного факультету КНУБА (Л. БАРОНЧА, М. ВАУЛІНА, А. ГЕЛЕТЕЙ, О. ГНІЗДЛОВА, М. ГОЛОВСЬКА, І. ЗИМІНА, В. КОВАЛЬЧУК, Г. ЛЕВИЦЬКА, О. МОРОЗОВА, І. НОВОСАД, О. ПОП'ЮК-МИХАЙЛЮК, О. СВИСТУНОВ, О. СВИСТУНОВА, О. ТИМОХІН) виконали комплексну дипломну роботу на тему "Формування забудови і благоустрою Придніпровських схилів в м. Києві". Робота, виконана на замовлення Держадміністрації Києва і Головного архітектора міста, була високо оцінена державною екзаменаційною комісією й знайшла багато схвальних відгуків серед широкої архітектурної громадськості. Ця робота відзначена премією Фонду ім. Андрія ПЕРВОЗВАННОГО в номінації «КИЇВ МАЙБУТНЬОГО». Неодноразово номінантами цієї відомої громадської організації в номінації «СТУДЕНТ РОКУ» ставали студенти КНУБА. Деякі дипломні проекти (О. СВИСТУНОВА і М. ВАУЛІНА) були нагороджені дипломами I та II ступеня на Всеукраїнському огляді-конкурсі дипломних проектів, що проводився в жовтні 1999 року в Полтаві. Спеціаль-

ним наказом Ректора нашого університету вищеперераховані студенти-випускники 64-ї групи кафедри основ архітектури і архітектурного проектування були відзначені почесними грамотами, грошовими преміями, а викладачам кафедри - керівникам дипломних проектів: В. І. ЄЖОВУ, П. П. БЕЗРОДНОМУ, В. І. СОЧЕНКУ, Л. Г. БАЧИНСЬКІЙ, С. Б. ЗИМІНІЙ, О. С. СЛЕПЦОВУ, В. В. КУЦЕВИЧУ, С. В. СЬОМЦІ оголошено подяку.

Ми попросили сказати кілька слів про цю роботу керівника комплексного проекту, народного архітектора України, доктора архітектури, професора, дійсного члена Української академії архітектури, зав. кафедрою основ архітектури Валентина Івановича ЄЖОВА:

- Перед творчою групою, яку я очолював, стояла досить складна комплексна задача - органічно вписати новобудови-домінанти у вже сформовану панораму придніпровських схилів. При цьому потрібно було не порушити існуючу інфраструктуру вулиць древнього Києва і запропонувати принципову концепцію розвитку центру міста. На мій погляд, студенти під керівництвом наших досвідчених

викладачів успішно упорались з цим досить складним завданням. Про це свідчить і висока оцінка нашої спільної роботи мером Києва О. О. ОМЕЛЬЧЕНКОМ, головним архітектором міста С. В. БАБУШКІНИМ, колегами-спеціалістами та оргкомітетом Фонду ім. А. ПЕРВОЗВАННОГО. В листопаді 1999 року в Центрі культури і мистецтв в урочистій обстановці директор фонду вручив нашим студентам почесну премію в номінації «КИЇВ МАЙБУТНЬОГО». З цим і хочу поздоровити наших талановитих і творчих випускників 1999 року і побажати їм подальших творчих успіхів і побільше реальних проектів. Користуючись нагодою, хочу подякувати наш ректорат і особисто ректора професора А. М. ТУГАЯ за те, що наша робота була помічена і відзначена премією і почесними грамотами університету.

Щиро поздоровляємо наших колег і зичимо їм вдалі і творчих успіхів. Висловлюємо сподівання, що і надалі випускники КНУБА займатимуть достойне місце у величезному світі будівництва і архітектури. □

І. ГЕРАЩЕНКОВА,
С. СЬОМКА

23 ЛЮТОГО - СВЯТО ВІЙСЬКОВИХ УКРАЇНИ

МИНУЛЕ - ОСНОВА МАЙБУТНЬОГО

У недалекому минулому - за часів СРСР - 23 лютого відмічалось як свято військових, як всенародне свято.

Більшість офіцерів, які нині служать в Українській армії, родом із цього минулого. Саме тоді вони вибирали свій життєвий шлях як військового, ставали професіоналами.

В ті часи на полігонах удень і вночі не спадала навчально-бойова напруженість, а затримка заробітної плати хоч на один день розцінювалась як надзвичайна подія.

Сьогодні інші часи. Ми, українці, служимо рідній українській землі, служимо рідному українському народові. У гарячих точках ми тільки як миротворці. Продовжується реформування і розбудова Збройних Сил України.

І на військовій кафедрі університету нині працює 24 офіцери, 6 із них в запасі. Свою військову спеціальність, високу педагогічну майстерність вони набували і шліфують уже не один десяток років. Полковники В. О. ЮРЧЕНКО, О. Д. КАНТОР, О. П. ЗАГАМУЛО, підполковник О.

А. РОМАШОК, полковник запасу С. Т. ДАЦЬКОВ пройшли важкий шлях Афганської війни, більше 25 років служать в армії полковники М. В. ГЕРМАН, В. Д. ГОРОБІНСЬКИЙ, В. В. ПАВЛЕНКО, Ю. Ф. ЛИСИЦЯ, О. П. ПЕТРОВ, В. Ю. ТЕРЯХІН, полковники запасу В. О. СУКОВЕНКО, В. Г. ДЗЮБЕНКО, Є. Б. ПЕТРОВ.

Сьогодні вони являються справжніми майстрами своєї справи, вправними педагогами і вихователями студентів нашого університету.

Усім їм, ветеранам і педагогам Київського національного університету будівництва і архітектури, бажаємо міцного здоров'я і успіхів у праці.

По-різному оцінюється минуле різними політичними силами. Але ті, хто вийшов із минулого військовими професіоналами, хто пройшов фронтовими дорогами і перевалами Афганістану, мають свою точку зору. Отже, згадаймо своє минуле. Заради майбутнього. □

Полковник запасу О. ІВАНЧЕНКО,
зав. методичним кабінетом військової кафедри

ПРОФЕСОР ГЕОРГІЙ АРХИПОВИЧ САРАНЧА ПОНАД 50 РОКІВ ПРАЦЮЄ З МЕТРОЛОГІЄЮ І СТАНДАРТИЗАЦІЄЮ

Ще до війни Георгій Архипович працював на станції Знамянка Катеринівської залізниці, виконуючи роботу контрольного техника-нормувальника, вагонного майстра і ін. Потім очолював вагонне депо на станціях різних залізниць. Був й в. о. служби вагонного господарства управління Вінницької залізниці. Робота ця на залізницях була дуже складною і відповідальною.

В той час на залізницях було три розміри ширини колій: Гайворонський відділ, де стандартна колія була 750 мм, довжина її 1056 км (існує вона з 1869 р.); станції Попельня - Сквиря, довж. 37 км, шириною 914.4 мм (1912 р.) і понад 5500 км колій шириною 1524-1520 мм. 15 вагонних депо і 5 заводів.

Багато клопоту завдавали пункти перевантаження вантажів з широкою на вузькоколійку і навпаки, особливо наливних. Парк цистерн широкою і вузької колій був різноманітним за конструкцією і об'ємом. Практично неможливо було визначити масу наливу, що перевозиться на різному рівні наливу баку - цистерни.

Цю проблему вперше розв'язав Георгій Архипович САРАНЧА. Обміривши різні за конструкцією вузькоколійні цистерни, він зробив розрахунки і видав ще в 1952 році «Таблиці інтервально-об'ємної калибровки на 38 типів цистерн узкої колес». Вони були затверджені начальником Вінницької залізниці і служили офіційним документом для визначення маси наливу в цистернах, яка була заміряна метристом в залежності від питомої ваги і температури наливу з похибкою не більше 0.5%. З цього почалося заняття Георгія Архиповича метрологією та стандартизацією. На станціях різних залізниць він проводив обмірювання, робив розрахунки і разом з іншими спеціалістами розробляв та видавав таблиці калибрування для багатьох видів цистерн різних розмірів колій. Наказом Міністра шляхів сполучення була створена комісія з 9 осіб, куди входив Г. А. САРАНЧА. Комісія розробила методику обмірювання і поінтервальних (через 1 см) розрахунків цистерн широкою колією з точністю до сьомого знаку і з заокругленням до п'ятого знаку. Здійснювались обмірювання на пропарочній станції (ст. Баладжари, Закарпатської залізниці - 1952 р.), а розрахунки в Москві (1953 р.). По закінченню роботи були видані «Таблиці калибровки залізничних цистерн» (500 типів). Трансжелдориздат МПС, М., 1953 р., об'єм 37.6 д. а. З травня 1953 р. (об'їздили Вінницьку і Південно-Західну залізницю), працював в управлінні Південно-Західної залізниці на посадах начальника відділу експлуатації і ремонту та головним інженером служби вагонного господарства до вересня 1963 року до переходу за конкурсом в КІБІ.

Парк вузькоколійних цистерн значно збільшувався і треба було продовжувати обмірювання їх і поінтервальні розрахунки. Внаслідок виконання цієї роботи в 1953 р. видані «Таблиці інтервально-об'ємної калибровки на 86 типів цистерн узкої колес 750 мм», автор Г. А. САРАНЧА.

За рішенням Уряду СРСР в районах Північно-Казахстанської, Акмолінської, Павлодарської і Кустанайської областей (де проводились великі роботи з освоєння цілих і перелогових земель в 1955-1957 р. р.) побудовано: 2132 км., в тому числі 1200 км. вузькоколійних-стандартних 750 мм і 932 км ширококолійних залізниць. Для освоєння вузькоколійки потрібен був рухомий склад - відповідні інструкції і література. Рухомий склад - вагони стандартної колії 750 мм будувались в Фінляндії (завод Тампере), Польщі (Зелена Гора), Німеччині і ін.

До речі, хоч вузькоколійки існували з 1869 року, жодної книги з вузькоколійних вагонів не було написано. Першим і єдиним автором був і лишається Г. А. САРАНЧА.

В книзі «Устройство, осмотр и ремонт вагонов узкой колес», Трансжелдориздат, М., 1957 г. 18.73 др. а., 299 с. описані улаштування, організація огляду і ремонту вузькоколійних вагонів, нормалізація, типізація, уніфікація і взаємоза-

міненість деталей і вузлів, їх розрахунки, наведені стандарти і нормативні документи.

В жовтні 1958р. на Естонській вузькоколійній залізниці Г. А. САРАНЧА спільно із професором (князем) В. ТРУБЕЦЬКИМ проводив випробування ходової якості частин візків Польських і Вітчизняних вузькоколійних вагонів, результати яких були використані в дисертації.

Кандидатська дисертація захищена автором 15 листопада 1962 р. в Ленінградському інституті інженерів залізничного транспорту, на об'єднаній Вченої Раді п'яти вузів.

В 1961р. вийшла монографія «О ходовых качествах и скорости движения вагонов колес 750 мм» та в 1969 р. «Методическое пособие по выбору конструктивных размеров, допусков и посадок деталей машин при выполнении курсовых, дипломных проектов».

20 листопада 1977 р. в Москві в Держстандарти СРСР і ЦК профспілки робочих машинобудування і приборобудування САРАНЧА Георгій Архипович за активну плідотворну роботу нагороджений нагрудним знаком «За заслуги в стандартизації».

Педагогічна діяльність Г. А. САРАНЧИ у вищій школі почалась з 1959 року у Київському УВП, філіалі Харківського інституту інженерів залізничного транспорту, де він погодинно читав лекції і він дипломне проектування заочників.

З вересня 1963р., Г. А. САРАНЧА за конкурсом повністю переходить на викладацько-наукову роботу в Київський інженерно-будівельний інститут (КІБІ) на посаду доцента, к. т. н., кафедру експлуатації і ремонту будівельних машин. Отже, в КІБІ Г. А. САРАНЧА вже 37 років.

В травні 1964 р., Г. А. САРАНЧА в (КІБІ) організує факультет автоматизації будівельного виробництва (АБВ) і очолює його протягом 22 років.

В 1965р. виходить друге доповнене видання книги Г. А. САРАНЧИ «Устройство, осмотр и ремонт вагонов узкой колес» М., издательство «Транспорт», 1965, 17.5 п. л. 279 с.

Становлення факультету АБВ, організація і створення кафедр, розробка навчальних планів та робочих навчальних програм, методична і наукова робота забирає багато часу, але Георгій Архипович, майже з нуля створює лабораторію технічних вимірювань, практичні заняття і теоретичні курси «Основи взаємозамінності і технічні вимірювання», «Взаємозамінності, стандартизація і технічні вимірювання» розробляє типові і робочі програми і створює методичні посібники і рекомендації. Стандарти з метрології та інші нормативні документи включались до робочих програм всіх дисциплін відповідно з спеціальністю - механіка.

Поновлення базис стандартів і інших нормативних документів міжнародних, РСВ вимагали писати новий підручник з цієї галузі наук.

Першим автором з України підручника з стандартизації був Г. А. САРАНЧА.

Видавництво «Стандарты» в Москві в 1982 році видало новий підручник з стандартизації «Взаимозаменяемость, стандартизация и технические измерения». Редакція видавництва одержала багато відгуків на книгу. Деякі з них опубліковані в журналі «Стандарты и качество» №5 за 1987 р. Це відгуки В. М. ВЛАДИМИРОВА, д. т. н., професора, завідуючого відділом екскаваторів безперервної дії, В. П. МАРИЧЕВА, голівного конструктора (УкрНДІпроект), М. І. СМОРОДИНОВА, д. т. н., професора, лауреата Державної премії СРСР, І. В. КРЮКОВА, д. т. н., професора, завідуючого кафедрою «Деталі машин і будівельні машини», А. Д. МОРОЗА, к. т. н., доцента (Симферопільська філія Дніпропетровського інженерно-будівельного інституту), І. В. ШИРКА, доктора фізико-математичних наук, професора, завідуючого кафедрою прикладної механіки, В. В. КУЗЬМЕНКА, к. т. н., доцента Московського фізико-технічного інституту.

Підручник був представлений як експонат на Міжнародній книжковій виставці-ярмарці, яка відбулась в Москві у вересні 1983 р., на стенді видавництва Стандартів.

Другий підручник «Стандартизація, взаємозаменяемость и технические измерения», Изд-во Стандартов, Москва, 1991 г. 23.75 п. л., 343 с.

З 1991 року Україна стає самостійною суверенною Державою. У Вищих навчальних закладах - викладання починається українською мовою. Потрібні підручники і методичні посібники, написані українською мовою.

Г. А. САРАНЧА підручники «Метрологія та стандартизація та управління якістю», Київ, видавництво «Либідь», 1993, 15.87 д. а., 264 с. «Метрологія і стандартизація», Київ, видавництво «Либідь», 1997, 13.42 д. а., 191 с. - перші і єдині в Україні, надруковані українською мовою.

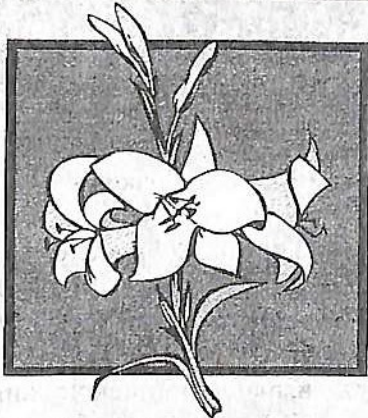
За станом на 2000-й рік Г. А. САРАНЧА видав 87 друкованих праць з метрології і стандартизації обсягом 323.6 друкованих аркушів.

Вчена Рада Київського Національного Університету Будівництва і Архітектури висунула комплекс підручників Г. А. САРАНЧИ на здобуття Державної премії України в галузі науки і техніки 2000 року.

Організації відомства і Вищі навчальні заклади України підтримують Рішення Вченої Ради КНУБА і відмічають великий вклад професора Г. А. САРАНЧИ в розвиток і популяризацію цих наук. Серед них Донецький державний технічний університет, Автомобільно-дорожній інститут, м. Горлівка відмічає: «Протягом багатьох останніх років велику популярність серед викладачів, студентів і науковців інституту мають підручники автора Г. А. САРАНЧИ ...перелік підручників ... взагалі є єдиними підручниками на українській мові...». До цих слів приєднуються ще десятки учбових та наукових закладів та підприємств України. □

І. НАЗАРЕНКО, зав. кафедрою експлуатації та ремонту будівельних машин, професор.

МОЇ УЛЮБЛЕНІ КВІТИ - ТОБІ

А. Я. БАРАШИКОВ, професор, зав. кафедрою залізобетонних та кам'яних конструкцій

- Я вважаю, що дарувати квіти - це свято, незвичайне дійство. Але якщо щоденно дарувати жінкам квіти - то ми перетворюємо це в щось звичайне, не святкове. Я дуже люблю квіти й вирощую у себе в саду неймовірну їх кількість. У мене, наприклад, лише троянд 60 кущів, я дуже люблю за ними доглядати, підкормлювати, підрізати. Дружина моя до них не має відношення. Щодо кольору троянд, то мене вражають жовтий, потім - з коричневим відтінком типу «Глорія Дей», «Флорібунда» - стеблистий кущ троянд із невеликими квітами. Дуже красивими. Свідком мого захоплення трояндами є наш проректор М. М. ОСЕТРІН, що має дачу поблизу, й коли приходять, то також вражений цим чудом.

- Пригадую випадок, коли мав ще небагато років, і до своєї дружини ще залишався, то приніс їй в подарунок - 30 троянд. Ніс я їх у великому портфелі, де в мене була дисертація, бо соромився нести таку велику кількість квітів відкрито, і загорнув їх у курсовий проект. Їй тоді було 22 роки, а разом живемо ми вже 30 років...

І. П. БОЙКО, професор, зав. кафедрою основ і фундаментів.

- Квіти, як і ми - жива істота. Вони несуть якусь енергію, позитивні емоції, які можна передати людині, до якої відносишся з любов'ю або з повагою. А таке ставлення завжди, присмне і тому, хто їх отримує, і хто дарує.

З квітками можна навіть «розмовляти». Та ж людина, що отримує квіти, окрім захоплення ними, одержує ще й лікувальні позитивні емоції.

Квіти є такими ж ніжними, беззахисними, красивими як жінка. А ще у них є влада. Вони можуть вершити долі, освідчуватися в коханні, дарувати надію, окриляти. Що ОЗНАЧАЮТЬ КВІТИ ДЛЯ ЧОЛОВІКІВ? ЯК ВИ ЇХ ДАРУЄТЕ? ЯКА ВАМ ЗАПАМ'ЯТАЛАСЬ НАЙПРИКМЕТНІША ІСТОРІЯ, ПОВ'ЯЗАНА З КВІТАМИ? З такими питаннями «А+Б» звернулася напередодні 8 БЕРЕЗНЯ до деяких музичин КНУБА.

Дарувати квіти - це завжди приємно.

- Згадати зараз якусь історію з життя, пов'язану з квітами, я не можу. Але скажу ось що. Подивіться на підвіконня: у мене квіти можуть розцвітати навіть взимку. Це тоді, коли мені цього дуже хочеться. Отже, я починаю з трояндою, що росте в мене тут, говорити і через якийсь час вона розквітає - на замовлення. Тобто квітка почує те, що хочеться сказати їй. Я кажу про те, що спостерігав. Ось, подивіться, в вазоні тут у мене маленький бутончик троянди, листки в неї почервоніли, їй треба трохи підгодувати, землю розрихлити й... через пару тижнів трояндочка розквітне.

М. О. ДИЛЕНЯН, доцент кафедри фізвиховання і спорту

- Саме слово «квіти» означає, що є щось живе, щось розцвіло. І коли даруєш квіти, то бажаєш доброго, присмного, кохання - тих відчуттів, які хочеш висловити.

А визначити, які квіти дарувати, кому, на який випадок - це вже цільові дарування. В який час? Ось, наприклад, червона троянда - в один час, жовта - в інший, гвоздика дарується в сезон, тюльпан ще в інший час, мімоза - під Новий рік. Щодо кольору квітів, то є історичні характеристики квітів, їх гами кольорової. Так, чорний колір троянди - ознака привабливості, радості; як на мене - то люблю жовтий колір - це ознака кохання. Білий колір - також красивий. Це залежить від симпатії до людини, якій даруються квіти. **ГОЛОВНЕ - ЩОБ КВІТИ ДАРУВАЛИ.**

- Як Ви вважаєте, до музичини треба, можна приходити з квітами?

- Вважаю, що можна. Але квітка повинна бути принесена, подарована музичні по-музичькому, вона - ця квітка - людині, яку ти поважаєш, любиш як музичину. Це також Знак поваги. Може бути не великий букет квітів, а одна квітка, але красива, міцна, сильна.

З. ЗІЛЬБЕРШТЕЙН, студент

- Про квіти згадую лише під свято або, щоб зробити приємне для дівчини.

Якось, в чудову погоду, ми з Ірою прогулювались нашим містом, його старими вуличками. Я сказав дівчині: Хочеш кілограм квітів? (перед цим, нам заплатили, нарешті, зарплату). «Хочу», - відповіла вона. Заходжу в метро, купую середніх розмірів квіти. Ну нехай не кілограм, але в руці він не вмщувався. Іра була такою задоволеною, що весь час несла букет поперед себе, якби тишаючись ним, як скарбом.

- Що тут вигадаси нового? Недавно купив 1 троянду прибалтійську. Вони невеличкі, коштують недорого, але треба попастися на них, доки формуються букети... інакше по одній не продадуть. Я купив троянду просто так, щоб зробити приємне Ірі. Щоб подарувати квітку, я вигадав «новаторство»: устроїв її в кишеню для запальнички, що в джинсах, і задзвонив в двері, прийнявши позу супермена. І що Ви думаєте? Я отримав посмішку.

Студент КНУБА

- Квіти - с вихід з положення, якщо не знайшов подарунок.

- Дарую їх разом із сніданком - в ліжко.

Студент КНУБА.

- Квіти - це насолода, що отримуєш, даруючи їх гарній дівчині. Це - чудовий настрій для дівчини. Дарую їх з насолодою. []

«А+Б» ЗАПИТУЄ - МУЖЧИНИ ВІДПОВІДАЮТЬ

Володимир ПЕРМЯКОВ: «ЖІНКИ СТАЮТЬ ДВИГУНОМ І ПРОГРЕСУ, І, ГОЛОВНЕ, РУШІЄМ ЧОЛОВІКІВ».

Похмуру зиму змінює радість весни. Все навколо пробуджується. Ми чекаємо приємних змін. А понад усе їх чекають жінки. «А+Б», готуючи цей номер газети, зверталася з різноманітними питаннями до чоловічої половини КНУБА. На ці ж 9 питань ми «довірили» відповіді професору Володимирі Олександровичу ПЕРМЯКОВУ, нашому розсудливому романтику.

- Скажіть, будь ласка, Володимире Олександровичу, Вашій дружині подобається, коли Ви вітаєте її з 8 Березня? Чи може їй не відповідають суцільно жіночі свята, тобто за ознакою статі?

- Мені здається, що кожній жінці приємно, коли її чимось вітають, обдаровують, наприклад, увагою, компліментами. Правда є багато жінок, що реагують на свята як на приготування святкового столу, бігання по базару в пошуках продуктів для свята... Але це їм доводиться робити повсякденно. Щодо вітання, то, наприклад, дружині я щоразу пишу хоч декілька віршованих рядків. Традиція така! Правда, вона досить зневажливо прочитає їх і... викине, але... спробуй цього не зробити.

- Скажіть, Володимире Олександровичу, Ви - прихильник жіночої рівності з чоловіками, рівноправності або фемінізму, прагнення до жіночої незалежності?

- Вважаю, що нема нічого дурнішого за цей рух. Навіть думаю, що й з'явився фемінізм, мабуть, від самотніх жінок... Розумію, що чоловіки багатьом жінкам завдають неприємностей, але виховувати чоловіконевисництво... нема нічого дурнішого. Щодо рівнопра

вності, на мій погляд, це питання складне. А чи хоче сама жінка бути рівноправною? Лише одиниці рвуться в державні, комерційні структури... а більшість згодні сидіти в золотій клітці або попросту в клітці. Більшість жінок мають рівні можливості - вони просто не прагнуть їх використовувати. Отже, якщо людина здатна проявити свої здібності... Подивіться, скільки у нас жінок - вчених, викладачів!

- Що Ви вкладаєте в поняття «прекрасна жінка»?

- Сформулювати це поняття нелегко (сміється), навіть досить важко. Мабуть, чітке визначення важко дати. Обивательський підхід підказує: прекрасна і зовні, і внутрі, як колись, писав А. П. ЧЕХОВ. Вираз «прекрасна жінка» асоціюється, мабуть, не із всеосяжною характеристикою, а скоріше із деякими нюансами. Це тому, що, навіть, зовні некрасива жінка може ставати прекрасною і навпаки: абсолютна красуня - по нинішніх мірках «модель» - бути зовсім не прекрасною. Отже, тому в цьому випадку треба звертатися до конкретностей, а не до спільностей. Прекрасною жінка може бути з різних причин: з одного боку бути красивою, а з другого -

це зовсім і не обов'язково, з одного боку - з м'якою душею, а з іншого - жорсткою душею, бути діловою, а іноді, навпаки, - розтяпою. Невідомо. Вона буває прекрасною для когось одного, за якоюсь визначеною рисою характеру. Тоді й ставлення інше. Як кажуть: «Любовь - зло...».

- Як Ви вважаєте, Володимире Олександровичу, якщо жінка - прекрасна половина людства, то якою «половиною» тоді є чоловіки?

- Давайте згадаємо доісторичні часи, коли правив матріархат. Саме тоді жінки спрямували чоловіків в те русло, що призвело до сьогоденної цивілізації... Маю таке враження, що й сьогодні ми потроху повертаємося до матріархату. Тому що жінки багато в чому стають двигуном і прогресу, і, головне, що рушієм чоловіків. В цьому випадку жінка і є прекрасною. Чому я кажу так? Тому що згадую улюбленого мого драматурга Едварда РАДЗИНСЬКОГО, у якого є чудова п'єса «104 сторінки про кохання», з якої вираз: «Чоловік повинен працювати так, щоб жінка могла ним пишатися». До речі, ця п'єса і в моєму особистому житті зіграла серйозну роль. Отже, можна ще раз повторити: жінка - це двигун. В своєму житті, наприклад, я просувався вперед не лише для дружини, але вона мене багато в чому підштовхнула.

- Як Ви вважаєте, Володимире Олександровичу, хто досяг більших результатів в інтелектуальній сфері: жінки чи чоловіки? Назвіть серед жінок імена подібні Ейнштейну, Ньютону, Фрейду або такого рівня імена?

«А+Б» ЗАПИТУЄ - МУЖЧИНИ ВІДПОВІДАЮТЬ

Володимир ПЕРМЯКОВ: «ЖІНКИ СТАЮТЬ ДВИГУНОМ І ПРОГРЕСУ, І ГОЛОВНЕ, РУШЕМ ЧОЛОВІКІВ».

- Добре. Хоч у жінок можливості виявлення себе є рівними, чоловіки досягають більших успіхів. Це через те, що, як вже було сказано, жінки рухають мужчин вперед, допомагають їм, підгодовуючи енергією. Ось, пригадайте, що всі поети - насамперед чоловіки, і так в будь-якій сфері. Але все-таки джерело натхнення в роботі, помічник - це жінка. Подивіться, у всіх великих вчених жінки - супутниці їх життя, працювали в тій самій сфері, допомагали чоловікам працювати. Самі ж залишались непомітними.

- Чи можете Ви назвати імена великих жінок?

- Таких імен не було.

- А як же тоді Марія Кюрі?

- (Сміється) Була також і відомий математик Софія КОВАЛЕВСЬКА - достатньо яскрава жінка... Але це виняток.

- А як же тоді перший президент Першої Академії наук в Росії...

- А! Катерина ДАШКОВА! Це ще раз говорить про те, що коли вже людина цим займається, то досягає відповідних успіхів. Але, як правило, лаври забирають чоловіки. В них же більше часу на це. Головна ж мета жінки - господарство в сім'ї, а мужчина, найперше, - добувач.

- Володимире Олександровичу, ще одне питання: науковці встановили, що чоловік та жінка дуже різні між собою. В чому різниця? Чи вони думають по-різному, тобто мають різні мислення або щось інше?

- Що я скажу по-перше... Жінкам викладати в вузах протипоказано, мені так здається. Я дуже не люблю жінок-викладачів!

- Чому? В якому плані?

- (Сміється.) Не знаю... Тому що в колгосп не можна «направляти»...

- Що, мабуть, вона менше за чоловіка-викладача працює? Чи чому?

- Мабуть. І ще є нерівноцінною: і в знаннях, і в підготовці...

- Це у Вашій галузі, на Вашій кафедрі? Чи в нашому вузі?

- Ні, я не хочу так узагальнювати... але щодо вузу нашого це правда. Хоч є серед жінок нашого КНУБА і...

- Хто?

- Наталія Іванівна СЕДЛЕЦЬКА... Це ж Королева!

- В чому ж все-таки різниця між чоловіком і жінкою?

- Фізіологічної різниці в розумі - я не думаю, що це так, а от асоціативна реакція - тут абсолютно різна. Логічна реакція також буде різною. Жінка гостріше запам'ятовує життєві асоціації... і гостріше на це реагує. Чоловіку ж десяток разів скажи «не можна», він все одне зробить, може й погано, але зробить. У жінки життєві асоціації інші: вона на одну й ту ж річ подивитися може по-різному. До речі, ті висновки, які робитиме жінка, з нашої, чоловічої, точки зору бувають парадоксальними, але це не значить, що вони неправильні. Отже, жінка більш наближена до світу, тваринного, природи, ніж чоловік.

- Володимире Олександровичу, як, на Вашу думку, жінка обов'язково повинна мати чесноти (добродетелі - рос. мов.), які є обов'язковими для чоловіка або навпаки?

- Саме поняття «чесноти» необхідно для осіб обох статей. Чесноти не потребують розділення на жінок і чоловіків. Що таке чесноти? Це доброта, добре ставлення до інших, розуміння болю інших людей, їх турбот. Це не обов'язково виявлення меценатства, хоч би тільки розуміння інших людей. Жінка, підкреслюю, більш виявляє чесноти як потенційна мати, вона знає, що значить родити, берегти кожне життя (хоч, на жаль, і серед жінок є вбив-

ці). Тому, на мій погляд, говорити про чесноти чоловічі або жіночі не треба. Це єдине поняття. Але у всіх нас повинні бути і доброта, і чутливість, і поблажливість, й прощення.

- Володимире Олександровичу, скажіть: ви буваєте за кордоном. Чим, на ваш погляд, наші жінки відрізняються від «закордонних»?

- Ой! Коли я потрапив до Парижу... я все мріяв - нарешті побачу красунь-парижанок! Але бачив я їх лише на рекламних щитах. Більш жахливої картини жіночої вроди не бачив ніде! Раптом я зрозумів, для чого проводяться конкурси краси. Ці величезні шоу! Це іде реклама краси, зовнішності, здорового образу життя. Все це свято підтримується, щоб було на що дивитися; і не дивитися... в дзеркало! До речі, жінки Західної Європи відрізняються від наших дуже різко. Щодо одягу, там одягаються елементарно просто, ніяких особливих прикрас. Наприклад, у Фінляндії, на жінках, окрім спортивної одягу я нічого не бачив! Спортивний костюм, шапочка спортивна... Щодо наших жінок, то приїжджаєш і бачиш красивих, здорових, таких, на яких можна подивитися! Це, до речі, визнають й іноземні чоловіки, у них вроді наших жінок користується величезною популярністю. Тому вони дуже прагнуть одружитися і не лише... саме з нашими дівчатами. Особливо іноземці виділяють красу українських жінок!

- Останнє запитання. Що для Вашого життя означає слово «СІМ'Я»?

- Ну для чого ми живемо? Щоб наша сім'я нами, чоловіками, могла пишатися! Цю фразу ми вже повторювали: «Мужчина повинен працювати так, щоб жінка, сім'я могла ним пишатися!» Вважаю цього достатньо. □

Бесіду вела І. ГЕРАЩЕНКОВА

НА ВАШІ ПИТАННЯ ВІДПОВІДАЄ ЮРИСКОНСУЛЬТ КНУБА ЯК УКЛАСТИ ШЛЮБНИЙ КОНТРАКТ?

Так влаштовано природою: чоловік і жінка повинні йти по життю разом. Доля знаходить людям її половинку. Бути заміжною або жонатим - це якби заведено...

Напередодні весняних свят «А+Б» звернулася до юрисконсульта університету Леоніда Петровича ДОБАША з проханням відповісти на питання по законодавству України про шлюб та сім'ю.

- Шлюб укладається в державних органах запису актів громадянського стану. Все це провадиться урочисто. Органи ЗАГС забезпечують урочистість, якщо згодні особи, що одружуються.

Як багатьом відомо, шлюб укладається після закінчення місячного строку після подачі заяви людей, які бажають поєднати долі.

- Чи строк цей можна скоротити?

- В окремих випадках на прохання осіб, що одружуються. Але для цього треба мати причини, які заслуговують на увагу.

- Леоніде Петровичу, розкажіть, будь ласка, трохи детальніше про вік осіб, які мають бажання стати чоловіком та жінкою.

- Будь ласка. Для укладення шлюбу найперше потрібна взаємна угода, як ви розумієте. Молоді також повинні досягти шлюбного віку. Для чоловіків він встановлений - 18 років, для жінок - 17 років. У виняткових випадках шлюбний вік може бути знижений.

Я розповідь читачам також про те, чого не допускається для укладання шлюбу. Не можна укладати шлюб:

- між особами, з яких хоч одна перебуває вже в іншому шлюбі;

- між родичами по прямій висхідній і низхідній лінії, між повнорідними і неповнорідними братами й сестрами, а також між усиновителями й усиновленими;

- між особами, з яких хоча б одна визнана судом недієздатною внаслідок душевної хвороби або недоумства. Крім того, особи, що одружуються, мають бути взаємно обізнаними про стан здоров'я один одного;

- Леоніде Петровичу, наші читачі цікавляться про те, що значить «ШЛЮБНИЙ КОНТРАКТ». Розкажіть, будь ласка, про цю угоду.

- Згідно постанови Кабінету Міністрів України від 16 червня 1993 р. № 457 «Про порядок укладення шлюбного контракту»:

- Особи, які беруть шлюб, мають право за власним бажанням укладати угоду щодо вирішення питань життя сім'ї, тобто ШЛЮБНИЙ КОНТРАКТ. В угоді цій можна передбачити майнові права і обов'язки подружжя.

Умови шлюбного контракту не можуть погіршувати становище будь-кого з подружжя порівняно з законодавством України. Він укладається за місцем проживання однієї з сторін або за місцем реєстрації шлюбу. За бажанням сторін це може бути в присутності свідків.

- Які питання, конкретно, вирішує ця шлюбна угода?

- У шлюбному контракті передбачаються майнові права і обов'язки подружжя, зокрема, питання, пов'язані з правом власності на рухоме або нерухоме майно як придбане до шлюбу, так і під час

шлюбу, на майно, що одержане в дар чи успадковане одним з подружжя, а також питання, пов'язані з утриманням подружжя, та ін.

У шлюбному контракті можуть вирішуватись питання про порядок погашення боргів за рахунок спільного чи роздільного майна. Можуть також передбачатися немайнові моральні чи особисті зобов'язання.

У випадках зниження шлюбного віку відповідно до чинного законодавства, укладання шлюбного контракту між неповнолітніми проводиться за згодою їх батьків чи інших законних представників.

Для укладення шлюбного контракту встановлюється обов'язкова нотаріальна форма.

Шлюбний контракт може включати положення про зміну його умов. Такі зміни можуть бути внесені за згодою сторін протягом існування шлюбу. Для цього укладається договір у порядку, передбаченому для його укладання.

- Чи бувають випадки, що шлюбний контракт перестає бути дійсним?

- Шлюбний контракт визначається судом недійсним у випадках недодержання умов цього Порядку або укладання контракту після реєстрації шлюбу, а також у разі погіршення становища будь-кого з подружжя порівняно із законодавством України.

При розірванні шлюбу та визнанні його недійсним майнові спори, спори про дітей та ін. вирішуються судом на підставі чинного законодавства з урахуванням умов шлюбного контракту.

Кожна сторона у шлюбному контракті має право на судовий захист у разі недодержання іншою стороною умов шлюбного контракту.

- Дякую Вам за розповідь.

З метою подальшого розвитку і застосування української мови в усіх сферах діяльності КНУБА 18 січня 2000 р. ректор, проф. А. М. ТУГАЙ, видав наказ про затвердження Заходів щодо вдосконалення діяльності нашого вузу до вимог ст. 10 Конституції України та чинного законодавства (схвалено Вченою Радою університету від 24 грудня 1999 р.). Пропонуємо витяги з оригіналів документів щодо статусу державної мови.

РІШЕННЯ КОНСТИТУЦІЙНОГО СУДУ УКРАЇНИ ВІД 16. 12. 99 р.

1. Положення частини першої статті 10 Конституції України, за яким «державною мовою в Україні є українська мова», треба розуміти так, що українська мова як державна є обов'язковим засобом спілкування на всій території України при здійсненні повноважень органами державної влади та органами місцевого самоврядування (мова актів, робот, діловодства, документації, тощо), а також в інших публічних сферах суспільного життя, які визначаються законом (частина п'ята статті 10 Конституції України).
Поряд з державною мовою при здійсненні повноважень місцевими органами виконавчої влади, органами Автономної Республіки Крим та органами місцевого самоврядування можуть використовуватися російська та інші мови національних меншин у межах і порядку, що визначаються законами України.
2. Виходячи з положень статті 10 Кон-

ституції України та законів України щодо гарантування застосування мов в Україні, в тому числі у навчальному процесі, мовою навчання в дошкільних, загальних середніх, професійно-технічних та вищих державних і комунальних навчальних закладах України є українська мова.

У державних і комунальних навчальних закладах поряд з державною мовою відповідно до положення Конституції України, зокрема частини п'ятої статті 53 та законів України в навчальному процесі можуть застосовуватися та вивчатися мови національних меншин.

«Урядовий кур'єр»
від 17 грудня 1999 року.

КОНСТИТУЦІЯ УКРАЇНИ

СТАТТЯ 10

Державною мовою в Україні є українська мова. Держава забезпечує всебічний розвиток і функціонування української мови в усіх сферах суспільного життя на всій території України.

В Україні гарантується вільний розвиток, використання і захист російської, інших мов національних меншин України.

Держава сприяє вивченню мов міжнародного спілкування. Застосування мов в Україні гарантується Конституцією України та визначається законом.

СТАТТЯ 53

КОЖЕН МАЄ ПРАВО НА ОСВІТУ

...Громадянам, які належать до націона-

льних меншин, відповідно до закону гарантується право на навчання рідною мовою чи на вивчення рідної мови у державних і комунальних навчальних закладах або через національні культурні товариства.

...Розвиваючи демократичні здобутки, відображені в чинному законодавстві, Конституція сприйняла положення Декларації прав національностей України від 1 листопада 1999 р., де гарантувалося створення належних умов для розвитку всіх національних мов і культур, право вільного користування рідними мовами в усіх сферах суспільного життя, включаючи освіту, та закону «Про національні меншини в Україні» від 25 червня 1992 року, стаття 6 якого гарантує користування і навчання рідною мовою чи вивчення рідної мови представниками національних меншин у державних навчальних закладах або через національні культурні товариства. Тобто Конституцією встановлено положення, яке можна розцінити більш демократичним у порівнянні з міжнародно-правовими угодами, що здебільшого містять тільки вимоги щодо забезпечення права національних меншин використовувати свою мову в приватному житті.

«Коментар до Конституції України»,
Інститут законодавства
Верховної Ради України, К.: 1996, с. 135.

ЗАКОН УКРАЇНИ «ПРО ОСВІТУ»

СТАТТЯ 7 МОВА ОСВІТИ

Мова освіти визначається Конституцією України, Законом Української РСР «Про мови в Українській РСР».

ЛІКВІДАЦІЯ НЕПИСЬМЕННОСТІ

Пд впливом російської мови є багато плутанини в українській мові. Так, відповідно до російських відношення, **относительно** часто надуживають лексемами **відношення, відносно**, забуваючи про точніші слова: «Не можна допускати **поверхового відношення** до такої серйозної справи». А чому не **поверхового ставлення** або ще краще - **щоб поверхово ставилися?** «Відносно цього не може бути двох думок» - **про це (щодо цього, з приводу цього)**. «Я з ним у **добрих відношеннях**» - у **добрих стосунках чи взаєминах**.

Останнім часом дедалі частіше вживаються слова **стосовно, щодо, про** замість **недоладного вислову по відношенню**. І це викликає у читачів схвалення.

Від вислову з метою рябіють газетні статті, звіти, інформації. Він обернувся в канцеляризм, який не допомагає зрозуміти написане, а тільки паразитує в тексті, про-

фануючи гарне слово **мета**. Тому його потрібно рішуче замінювати словами **для, щоб**. «Усе своє свідоме життя, в усій своїй діяльності **він переслідував раз поставлену собі мету** - служити народові», - читаємо в одному біографічному нарисі й дивуємося: **навіщо переслідувати** таку високу мету як **служіння народові?** Адже дієслово **переслідувати** означає **гнати, прогонити, відганяти, «висліджувати, «супроводжувати невідступно», «пригноблювати», «напосідатися»**. У цих випадках потрібно писати: **«мати перед собою поставлену мету»**.

Звільнення і визволення. Перше походить від дієслова **звільняти** (випускати на волю, позбавляти чогось обтяжливого, вилучати). Кажемо, приміром, **звільняти (звільнення) з-під арешту (з-під варті; від податків, від роботи)**. А коли йдеться про **вдвоювання захопленої ворогом території, про допомогу у виході зі скрутного**

становища, вживасмо визволяти, визволення. Завдання і задача. Завдання - те, що визначено або заплановано для виконання; доручення. А **задача** - це питання, що його розв'язують шляхом обчислень за певною умовою (наприклад, математиці). В усному мовленні, в пресі часто плутають ці слова. Пишуть: «Основна **задача** (замість **завдання**) сьогодні - успішно підготуватися до зими. **Нагода і пригода**. Ці слова часто ставлять у фразях не там, де треба. «Словник має стати в **нагоді** вчителю й школяреві, професорові й студентові, письменникові й перекладачеві» (треба в **пригоді**). «Мені ще не випало **пригоди** побувати в Ужгороді» (треба **нагоди**). Іменник **нагода** означає **випадок** (здебільшого сприятливий), а іменник **пригода** вказує на якусь подію, на якісь бувальці або виражає потребу, користь, від чого й вислів **стати в пригоді**. □

♥ ДЕНЬ СВЯТОГО ВАЛЕНТИНА!

день, робочий день... Але на календарі 14 ЛЮТОГО – ДЕНЬ СВЯТОГО ВАЛЕНТИНА, день закоханих, в повітрі віє коханням та квітами, що цього дня різко подорожчали. Що ж робити з сірих буднів щось придатне для життя нам не звикати. Але перетворити його в свято може лише **КОХАННЯ** – адже, кінець кінцем, без нього не було б нічого: ані нас з вами, ані пісень, а ні квітів, ані газети «А+Б».

За стародавнім звичаєм всі, хто справді кохає, дарує коханим красномовні подарунки - «сердечка», в усьому світі їх називають «Валентинчиками». Що зможе висловити почуття на день святого Валентина? Лише Ваше серце.

«А+Б»

С ЛЮБОВЬЮ К ВАМ (акrostих)

Валентинчики - сердца дарим
мы сегодня
Ах, наверно, неспроста стало это модным,
но с
Любовью не шути,
Вей как вдруг закрутит,
Нет назад тогда пути –
Пут весна на перепутьи
И бредет к нам юбилей
университета:
Наши помыслы о нем
Валентин,
с приветом!

Е. РЕЙЦЕН

Ранок розпочався відчуттям чогось особливого, якогось свята... Причому абсолютно не було видимих причин: початок тижня, понеділок – важкий

НАЙДРЕВНІШИЙ ЛЮБОВНИЙ ЛИСТ

Любовні пісні єгиптян тепер вже не дивина – так багато їх знайдено та розібрано працею вчених-єгиптологів. Але рідкісним, якщо не єдиним за давністю виникнення, треба визна-

знати відкритий недавно в Халдеї, в селищі Сиппар (біблейському Серафані), любовний лист. Він написаний на глині та надісланий з Вавилону. Лист належить до 2200 року до Різдва Христового.

Ось що каже своїй коханій Казбуе (маленькій ягниці) Гіміль МАРДУК (закоханий МАРОДАХА):

«Нехай Господь Сонця та МАРДУК дарують тобі життя вічне. Пишу ці слова, бажаючи мати вісточку про здоров'я твоє. О! Надійшли мені будь-яку вість! Живу в Вавілоні й не бачив тебе довго і це спричиняє мені неспокій. Прийшли мені вісточку, коли до мене ти прибудеш, щоб я зміг бути щасливим. Приїжджай в Мархеван (перший осінній місяць - від ред.). Живи як найдовше для мене».

NOTA BENE

РОЗЛУЧЕННЯ - БУДЬ ЛАСКА,
ДІВОЧЕ ПРІЗВИЩЕ - НІ ЗА ЩО!

В сьогodнішній Польщі слово «сепаратизм» з політичного лексикона перекочувало в побутовий. Починаючи з грудня 1999 року подружні пари, що з різних причин не бажають жити разом, можуть замінити розлучення сепаратним (відокремленим) буттям. За законом, що набрав чинності, на таке положення вони можуть перейти за взаємною згодою, яку повинен підтвердити суд. Подружжя, що знаходиться в сепаратних стосунках, повинно допомагати одне одному, в тому числі й вихованні дітей. Дружина не може відновити свого дівочого прізвища, а майно, що нажили разом, ділиться між дружиною й чоловіком порівну.

При цьому жоден з них не має права вступити в новий шлюб. Це нововведення сприймається поляками як своєрідний випробний період для тих сімей, де вийшов розлад, виникли духовні, фізичні, економічні суперечності, але є ще сподівання повернути кохання і взаєморозуміння.

Якщо це відбудеться, то за заявою подружжя, суд автоматично відмінить їх сепаратизм та відновить спільні батьківські права на малолітніх дітей. Юристи рекомендують не розглядати сепаратизм як проміжну стадію перед розлученням. □

